

בש"פ 4446/22 - מוהנד חלף נגד הועדה המקומית לתכנון ובניה זבולון

בבית המשפט העליון

בש"פ 4446/22

לפני:

כבוד הרשמת ליאור משאלי שלומאי

המבקש:

מוהנד חלף

נגד

המשיבה:

הועדה המקומית לתכנון ובניה זבולון

בקשה מיום 30.6.2022 להארכת מועד לנקיטת
הליך; תשובה מיום 7.7.2022

החלטה

1. לפניי בקשה להארכת מועד להגשת ערעור על החלטת בית המשפט המחוזי בחיפה (כב' השופטתא' דגן) בעפ"א 9504-09-21 מיום 19.6.2022, בגדרה נדחתה בקשת המבקש לפסלות המותב מלשבת בדין בערעור על גזר הדין בעניינו.
2. המבקש הורשע על-פי הודאתו בעבירות לפי חוק התכנון והבניה, התשכ"ה-1965, ובגזר הדין שניתן על-ידי בית משפט השלום בקריות הושתו עליו העונשים הבאים: מאסר על תנאי לחודש ימים למשך שנתיים; קנס כספי בסך 45,000 ש"ח; התחייבות כספית על סך 30,000 ש"ח; כפל אגרה בסך של 27,400 ש"ח; וצו הריסה של המבנה הנדון בתוך 6 חודשים בכפוף לחוות דעת באשר לאופן ההריסה ובטיחות יתר המבנה.
3. המדינה הגישה ערעור על גזר הדין לבית המשפט המחוזי בחיפה, ובו טענה נגד גובה הקנס הכספי שהושת על המבקש ונגד דחיית צו ההריסה ב-6 חודשים ובכפוף לחוות דעת. המבקש לא הגיש תשובה לערעור ולא התייצב לדיון, וזאת על אף שהוצגו אישורי מסירה הן על-ידי המדינה והן מטעם בית המשפט. בפסק דין מיום 2.3.2022 התקבל ערעור המדינה, הן בשל היעדר התייצבות והן לגופו, ונקבע כי המבקש יישא בקנס בגובה 90,000 ש"ח וכי עליו להרוס את המבנה כולו בתוך שלושים יום (להלן: פסק הדין).
4. ביום 26.4.2022 הגיש המבקש בקשה לביטול פסק הדין, וטרם שניתנה החלטה בבקשה, הגיש המבקש ביום 17.5.2022 בקשה לפסילת המותב מלדון בבקשה לביטול פסק הדין ובערעור על גזר הדין בעניינו. בהחלטתו מיום 19.6.2022 דחה בית המשפט המחוזי את בקשת הפסלות הן בשל שיהיו והן לגופה. בתוך כך, נקבע כי המבקש לא הרים את הנטל המוכח עליו להוכיח, מבחינה אובייקטיבית, כי בנסיבות העניין קיים חשש ממשי למשוא פנים, במובן זה שבית המשפט גיבש עמדה סופית בעניינו מבלי שניתן יהיה לשנותה.

5. על-אף שהמועד להגשת הערעור על החלטת הפסלות חלף כבר ביום 26.6.2022 (ראו: סעיף 147(ב) לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982), המבקש הגיש בקשה להארכת מועד להגשת הערעור רק ביום 30.6.2022, וצירף לה את הודעת הערעור עצמה. בבקשה נטען כי מפאת נסיבות אישיות משפחתיות של בא-כוח המבקש הוא נאלץ להיעדר מספר ימים מהעבודה בתקופה החופפת לתקופת הערעור, ומשכך הערעור על החלטת הפסלות לא הוגש במועד. המדינה מתנגדת לבקשה, וטוענת כי מדובר בחוליה נוספת בשרשרת פעולות טקטיות שנוקט המבקש לצורך עיכוב הריסת המבנה.

6. לאחר שעיינתי בבקשה ובתשובה לה הגעתי לכלל מסקנה כי דינה להידחות.

כידוע, הכלל הוא כי הארכת מועד בהליך פלילי תינתן רק בהתקיים "טעם ממשי המניח את הדעת" ואמת מידה זו חלה גם כאשר מדובר בבקשה להארכת מועד להגשת ערעור פסלות בפלילים (ראו: בש"פ 8533/19 טמסיס נ' עיריית נוף הגליל (31.12.2019)). במקרה הנדון, בא-כוח המבקש טען באופן כללי בלבד כי נסיבות אישיות-משפחתיות מנעו ממנו מלהגיש את הערעור במועדו, וזאת מבלי לפרט מדוע לא הוגשה, לכל הפחות, בקשה למתן ארכה בתוך המועד להגשת הערעור, והאם לא ניתן היה להגיש את הבקשה באמצעות עורך דין אחר ממושרד בא-כוח המבקש. בנסיבות אלה, לא שוכנעתי כי הוצג בפניי טעם ממשי המניח את הדעת כי יש להיעתר לבקשה להארכת מועד.

אשר על כן, הבקשה נדחית.

ניתנה היום, י"א בתמוז התשפ"ב (10.7.2022).

ליאור משאלי שלומאי
ר ש מ ת